

ως τη Μέκκα.

Φαίνεται όμως πως αισθανόταν ζωντανό τον έλεγχο της αγίας συνείδησης και μέσα του σχηματιζόταν σιγά - σιγά ο πόθος να εξαλείψει με το αίμα του την ανομία του.

Σοβαρός και σεμνός , υποκρινόταν κάποιες φορές πως είναι σαλός και μιλούσε στους Τούρκους με πολλή αυστηρότητα και τους ήλεγχε για τις παρανομίες, τις αδικίες και την καταπίεση του φτωχού ραγιά. Στην Αίγυπτο κάποτε εξαιτίας αυτής της συμπεριφοράς του κινδύνευσε να φονευθεί. Κάποιοι ,λόγω της συναναστροφής του με χριστιανούς και από κάποιους αινιγματικούς λόγους του , υποψιάζονταν πως είναι Χριστιανός. Προσπαθούσε με τον τρόπο του και το παράδειγμά του να διδάξει τους Τούρκους σωφροσύνη, δικαιοσύνη, φιλανθρωπία και κάθε αρετή. Δεν επιβάρυνε κανένα , δε ζητούσε χρήματα , όπως έκαναν άλλοι δερβίσηδες, αλλά εργαζόταν. Απ' ότι φαίνεται ζούσε ως κρυπτοχριστιανός και σίγουρα θα είχε κάποιο πνευματικό, για τον οποίο πολλοί ερεύνησαν αλλά δεν κατόρθωσαν να μάθουν κάτι. Έζησε με αυτόν τον τρόπο δεκαοκτώ χρόνια. Τελικά περνώντας από τη Χίο στη Σμύρνη ένωσε μέσα του την χάρη του Θεού, που του φανέρωνε ότι έφθασε η ώρα να ομολογήσει φανερά την πίστη του. [\(περισσότερα...\)](#)